

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116216912
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3116216912.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci žalobcu J. M. M., bytom C., K. 4, proti žalovanému Slovenská republika - zastúpenej Ministerstvom dopravy a výstavby Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Nám. Slobody 6, za účasti intervenienta na strane žalovaného obec Drietoma, so sídlom Drietoma 29, zastúpeného advokátom Mgr. Júliusom Meszárošom, so sídlom Trenčín, Námestie Sv. Anny 7269/20B, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 16C/153/2016-399 zo dňa 10. septembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti vo výroku II. a vo výroku III. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.
- III. Intervenient **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrhy žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o kasačnej sťažnosti vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 3Sžk/15/2019 a do skončenia konania o ústavnej sťažnosti žalobcu podanej proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžk/15/2019 zo dňa 12.6.2019 zamietla (výrok I.), žalobu zamietol (výrok II.) a vyslovil, že žalovaný a intervenient na strane žalovaného majú proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III.). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 27.09.2016 domáhal zaplatenia sumy 54.067 eur s úrokom z omeškania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 24.07.2002 doručil na Okresný úrad Trenčín, odbor životného prostredia, žiadosť o dodatočné povolenie stavby- prestavba mlyna na polyfunkčný dom Drietoma. Okresný úrad dňa 05.08.2002 oznámil účastníkom a dotknutým orgánom začatie zlúčeného územného a stavebného konania. Orgán štátnej vodnej správy Okresného úradu v Trenčíne, odbor životného prostredia s vydaním dodatočného povolenia stavby nesúhlasil z dôvodu, že žalobca tento orgán nepožiadaval o vyjadrenie, či je stavba z hľadiska ochrany vodných pomerov možná. Dňa 13.12.2002 vydal vodohospodársky orgán vyjadrenie, v ktorom súhlas požadovaný stavebným úradom podmienil splnením 10 podmienok. Stavebný úrad Okresný úrad v Trenčíne, odbor životného prostredia v termíne do 31.03.2003, dokedy bol všeobecným stavebným úradom, nedokončil konanie a tým porušil § 4 ods. 3 zákona č. 416/2001 Z.z. ako aj metodický pokyn ministerstva, teda predpisov, ktoré mu prikazovali konania začaté pred 01.01.2003 dokončiť. Snaha stavebného úradu žalobcu poškodiť je zrejmá z prerušenia konania vydaného dňa 19.03.2003, ktoré nebolo poslané všetkým účastníkom, t.j. nezákonným neprávoplatným rozhodnutím, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 07.04.2003, kedy už

nemohol vykonať doplnenie žiadosti. Ďalej vidí žalobca nezákonnosť rozhodnutia Krajského úradu v Trenčíne, odbor životného prostredia zo dňa 15.08.2003 v tom, že preskúmal neprávoplatné procesné rozhodnutie Okresného úradu v Trenčíne, odbor životného prostredia zo dňa 19.03.2003 a stavebný úrad druhého stupňa odôvodnil rozhodnutie klamstvom. Voči tomuto nezákonnému rozhodnutiu sa nikto neodvolal, toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.09.2003 a žalobca v tom čase nemal takú vedomosť, akú ma teraz. Dňa 28.01.2004 vydal Obvodný úrad životného prostredia v Trenčíne rozhodnutie, ktorým žalobcovi udelil povolenie na uskutočnenie vodnej stavby, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.02.2004. V čase vybudovania obecnej kanalizácie, na ktorú je žalobca povinný sa napojiť, žalobcovi už neplatí povolenie na vypúšťanie odpadových vôd do toku Drietomica, a tak vodná stavba sa stala pre žalobcu zbytočnou. Výšku škody si vyčíslil ako cenu, resp. peniaze, ktoré vynaložil na vybudovanie vodnej stavby a nemajetkovú ujmu. O škode sa žalobca dozvedel z oznámenia o spôsobe a možnosti napojenia sa na obecnú kanalizáciu obce Drietoma č. 1007/2015 zo dňa 10.09.2015 na internete dňa 10.02.2016, a preto právo na náhradu škody nie je premlčané. Náhradu škody tvorí úhrada skutočnej škody v sume 39.067 eur a náhrada nemajetkovej ujmy 15.000 eur. Žalobca doplnil, že rozhodnutím zo dňa 16.10.2006 bolo konanie vo veci kolaudácie vodnej stavby prerušené, pričom nie je možné skolaudovať a následne užívať časť stavby neschopnej samostatného užívania, pretože užívať časť stavby je možné až po dokončení a uvedení do užívania hlavnej stavby, o ktorej stavebný úrad rozhoduje od 24.07.2002. Tiež k nečinnosti stavebného úradu vo veci hlavnej stavby uviedol, že toto bolo prerušené do právoplatného skončenia konania sp. zn. 24C/143/2006, pričom stavebný úrad na výsledok tohto konania čakať nemusí a má v konaní pokračovať. Nesprávnym úradným postupom súd tak podľa žalobcu prietahy, pretože podľa stavebného poriadku mal stavebný úrad rozhodnúť do 30 dní a v zložitom prípade do 60 dní, pričom stavebný úrad nebol schopný vo veci rozhodnúť viac ako 17 rokov, nerozhodol ani do doby vybudovania kanalizácie v obci, a preto žalobca nemohol hlavný objekt, spolu s vodnou stavbou, ktorá bola podmienkou vydania rozhodnutia, užívať. Uviedol, že na súde sa domáha škody, nakoľko nesprávnym úradným postupom Okresného úradu Trenčín sú prietahy v konaní, ktoré vznikli z dôvodu nedodržania lehôt určených zákonom pre vydanie rozhodnutia a nevydanie rozhodnutia v lehote po tom, čo odstránil nedostatky podania. Obec Drietoma nenapravila porušenie Okresného úradu Trenčín, nedokončila konanie začaté dňa 24.07.2002, tak koná dodnes a nesprávnym úradným postupom obce je jej nečinnosť. Následne uviedol (odlišne ako v žalobe), že požaduje náhradu škody v sume 55.519,- eur s úrokmi z omeškania, čo má predstavovať cenu prác vykonaných na objekte kanalizačnej prípojky a potom sa domáhal zaplatenia sumy 66.067 eur. Žalovaný žiadal zamietnuť, nakoľko na vznik nároku na náhradu škody neboli kumulatívne splnené všetky predpoklady. Žalovaný uviedol, že žalobcom ako stavebníkom bol porušený zákon, keďže preukázateľne tento realizoval zmenu stavby pred jej dokončením bez príslušného povolenia stavebného úradu. Ďalším konaním stavebného úradu preto nemohlo dôjsť na strane žalobcu k ujme, pretože išlo o legalizáciu protiprávneho stavu spôsobeného konaním žalobcu. Z protiprávneho konania žalobcu nemožno vyvodzovať zodpovednosť štátu. Žalobca nepovolenú stavbu realizoval na cudzom pozemku, vlastníci s dodatočným povolením zmeny stavby nesúhlasia, z ktorého dôvodu v súlade so zákonom odkázal stavebný úrad účastníkov konania na súd. Dôvodom, pre ktorý nemohol žalobca vybudovanú stavbu "Splašková kanalizácia a dažďová kanalizácia" po jej realizácii užívať je skutočnosť, že kolaudačné konanie bolo prerušené z dôvodu nezákonnosti na strane žalobcu ako stavebníka, ktorý hlavný stavebný objekt zrealizoval bez povolenia stavebného úradu a na cudzom pozemku, ktorého vlastníci s dodatočným povolením stavby nesúhlasili.

2. Do konania vstúpila obec Drietoma ako intervenient na strane žalovaného z dôvodu existencie právneho záujmu na výsledku konania, a síce z dôvodu možného uplatnenia regresného nároku voči nemu v zmysle § 22 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. Intervenient sa v celom rozsahu pripojil k argumentácii žalovaného a žiadal z totožných dôvodov žalobu zamietnuť. Mal za to, že nárok je premlčaný v celom rozsahu, neexistuje príčinná súvislosť medzi označeným rozhodnutím a postupom a uplatnenou škodou a poukázal na to, že uplatnená škoda nebola v celom rozsahu predbežne prerokovaná.

3. V poslednom písomnom podaní žalobcu zo dňa 09.09.2019 doplnil (v žalobe ani v jej doplnení neuvedené skutočnosti), že 1/ nesprávnym úradným postupom špeciálneho stavebného úradu je to, že v záväznom stanovisku zo dňa 13.02.2002 s vydaním rozhodnutia vo veci všeobecným stavebným úradom súhlasil po splnení podmienok, až po vydaní povolenia na vodnú stavbu, tj. objektu, ktorý nie je samostatne schopný prevádzky. Ďalej ako nesprávny úradný postup označil to, že 2/ obec Drietoma vydala súhlas, bez ktorého špeciálny stavebný úrad nemohol dňa 28.01.2004 vydať rozhodnutie o

povolení na uskutočnenie vodnej stavby a 3/ správny orgán požadoval na stavbu, ktorej hrozilo zbúranie a ešte aj čiastočne zasahujúcej do pozemkov, ktoré žalobca nevladnil, pred rozhodnutím vo veci vydanie povolenia na vodnú stavbu. Vo vzťahu k týmto pod bodmi 1, 2 a 3 uvedeným namietaným nesprávnym úradným postupom súd na pojednávaní dňa 10.09.2019 uviedol, že tieto konania správnych orgánov žalobca v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, ani v žalobe, v jej doplnení ani v predošlých podaniach žalobcu, ale ani na prvom pojednávaní konanom dňa 06.06.2019 ako nesprávny úradný postup neoznačoval a z týchto tvrdených pochybení správnych orgánov si svoju škodu nevyvodzoval, tieto postupy neboli súčasťou dovtedajšieho skutkového vymedzenia žaloby. Z tohto dôvodu sa jedná o podstatné doplnenie rozhodujúcich skutkových tvrdení, ktoré dovtedy v žalobe, v doplnení žaloby aj v ďalších písomných podaniach prvýkrát predniesol až v podaní doručenom súdu dňa 09.09.2019, teda takmer tri roky po začatí konania, navyše tak učinil až po prvom pojednávaní a to podaním, ktoré doručil súdu dňa 09.09.2019, teda 1 deň pred konaním pojednávania. Súd preto uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 10.09.2019 zmenu žaloby spočívajúcu v doplnení uvedených podstatných skutkových tvrdení nepripustil, nakoľko výsledky doterajšieho konania by neboli podkladom pre konania o takto doplnenej žalobe v spojení so zásadou koncentrácie konania, o ktorej bo žalobca poučený.

4. Žalobca podal počas konania dva návrhy na prerušenie konania, ktoré súd vyhodnotil ako nedôvodné a rozhodol o nich prvým výrokom tohto rozsudku. Žalobca žiadal konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 3Sžk/15/2019 o kasačnej sťažnosti. Súd mal z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky predloženého žalobcom sp.zn. 3Sžk/15/2019 zo dňa 12.06.2019 zistené, že kasačná sťažnosť žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 18Sa/4/2018-175 zo dňa 15.11.2018 bola zamietnutá. O kasačnej sťažnosti bolo právoplatne rozhodnuté, a preto konanie, do skončenia ktorého žiadal žalobca konanie prerušiť, už bolo skončené, a preto návrh na prerušenie konania už len z tohto dôvodu nie je dôvodný, keďže už niet prebiehajúceho konania, do skončenia ktorého by súd mal a mohol konanie prerušiť. Okrem toho podal žalobca aj návrh na prerušenie konania do skončenia konania o ústavnej sťažnosti proti predmetnému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Na pojednávaní dňa 10.09.2019 žalobca uviedol, že túto sťažnosť ešte len plánuje podať, zatiaľ nebola podaná, a teda ku dňu rozhodnutiu o návrhu na prerušenie konania ešte konanie na Ústavnom súde Slovenskej republiky nebolo ani zahájené, a teda nebolo ešte ani konania, do skončenia ktorého by súd mal konanie prerušiť.

5. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že dňa 24.7.2002 začal Okresný úrad v Trenčíne, odbor životného prostredia zlúčené územné a stavebné konanie vo veci povolenia stavby "Prestavba mlyna na polyfunkčný dom". Okresný úrad v Trenčíne, odbor životného prostredia vydal dňa 13.12.2002 žalobcovi ako stavebníkovi vyjadrenie k predloženému projektu stavby Prestavba mlyna na polyfunkčný dom s tým obsahom, že uvedený orgán súhlasí s plánovanou investíciou z hľadiska ochrany vodných pomerov za tam uvedených 10 podmienok, o.i. za podmienky, že vypúšťanie a odber vôd podlieha povoleniu na osobitné užívanie vôd a prípojka vody, splašková a dažďová kanalizácia spolu so zariadeniami na čistenie vôd podliehajú povoleniu na vodné stavby. Toto povolenie na uskutočnenie vodnej stavby bolo vydané dňa 28.01.2003 (oprava rozhodnutia na deň 28.01.2004) v rozsahu prípojka vody, splašková kanalizácia, dažďová kanalizácia a povolenie na dočasné vypúšťanie vyčistených odpadových vôd do toku Drietomica, kde povolenie na osobitné užívanie vôd (na vypúšťanie odpadových vôd) nadobudne platnosť v deň právoplatnosti rozhodnutia o uvedení stavby do užívania a povolenie platí do doby vybudovania obecnej kanalizácie, na ktorý je investor povinný sa pripojiť, najdlhšie však do 31.01.2014. Následne Okresný úrad v Trenčíne, odbor životného prostredia rozhodnutím zn. F 2003/02517-ZTZ zo dňa 19.3.2003 prerušil stavebné konanie a žalobcu vyzval na doplnenie jeho žiadosti o vydanie stavebného povolenia, uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 28.03.2003. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca sťažnosť a následne uvedené rozhodnutie Krajský úrad v Trenčíne, odbor životného prostredia svojim rozhodnutím sp.zn. OŽP 2003/4400-10/ČeKm zo dňa 15.8.2003 zrušil a vyzval prvostupňový orgán, aby začal konanie z vlastného podnetu v zmysle § 88a Stavebného zákona a aby vyzval žalobcu ako stavebníka na doplnenie jeho žiadosti o dodatočnom povolení stavby o rozhodnutia dotknutých orgánov štátnej správy a organizácií. Spoločný stavebný úrad dňa 28.5.2004 oznámil začatie stavebného konania spojeného s územným konaním. Dňa 06.07.2004 obec Drietoma vydala rozhodnutie zn. SOcÚ/55-32/2004-Tk, ktorým prerušila konanie o dodatočnom povolení stavby a vyzvala žalobcu na doplnenie jeho žiadosti o dodatočné stavebné povolenie. Dňa 20.10.2004 vydala obec Drietoma ako stavebný úrad rozhodnutie zn. SocÚ/55-3/2004-Tk, ktorým stavbu dodatočne povolila. Toto rozhodnutie bolo v odvolacom konaní Krajským stavebným úradom v Trenčíne / rozhodnutie zn. KSÚ 2005/193/1465-7/MI zo dňa 8.7.2005/ zrušené a vec bola prvostupňovému

orgánu vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Obec Drietoma ako stavebný úrad potom verejnou vyhláškou, oznámením dňa 4.11.2005 oznámil začatie stavebného konania podľa § 88a Stavebného zákona. Dňa 18.1.2006 potom obec Drietoma rozhodnutím zn. SOcÚ/1060-30/2005/Tk prerušila konanie o dodatočnom povolení stavby a odkázala účastníkov konania J.. Q. M., B. M. a Z. A. s podaním na súd, po tom, čo bolo v konaní zistené, že predmetná stavba žalobcu zasahuje do parciel, ktoré nie sú vo vlastníctve žalobcu a jeho manželky. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca sťažnosť. Proti uvedenému rozhodnutiu podal protest prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne a následne dňa 27.2.2009 obec Drietoma rozhodnutím zn. SpSÚ 1060-32/2005/Ko, Pd 4/09-2 protestu prokurátora vyhovel a toto rozhodnutie zrušila. Prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne dňa 12.01.2009 podal upozornenie na odstránenie nečinnosti stavebného úradu obce Drietoma v predmetnom stavebnom konaní. Rovnako tak ďalšie rozhodnutie obce Drietoma zn. SpSÚ 1060-32/2005 o prerušení konania zo dňa 16.3.2009 bolo na základe protestu prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne zrušené rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Trenčíne zn. KSÚ-2009-618/2181-3/Km zo dňa 29.7.2009. Dňa 01.02.2010 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín upozornenie na nečinnosť stavebného úradu obce Drietoma z dôvodu, že samotné konanie o vydanie dodatočného povolenia stavby nebolo právoplatne meritórne skončené. Dňa 14.04.2010 obec Drietoma vydala pod zn. SpSÚ 1060-33/2005 oznámenie o odstránení, resp. dodatočnom povolení stavby. Oznámením zo dňa 06.05.2010 stavebný úrad oznámil, že pokračuje v konaní o dodatočnom povolení zmeny stavby. Rozhodnutím zn. SpSÚ 1060-33/2005 zo dňa 14.06.2011 nariadil stavebný úrad obce Drietoma žalobcovi odstránenie nepovolenej zmeny stavby "Prestavba mlyna na polyfunkčný dom" a na odstránenie stavby určil konkrétne podmienky. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Krajský stavebný úrad v Trenčíne ako druhostupňový správny orgán rozhodnutím zo dňa 23.12.2011 zrušil rozhodnutie zn. SpSÚ 1060-33/2005 zo dňa 14.06.2011, ktorým bolo žalobcovi nariadené odstránenie nepovolenej zmeny stavby a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prerokovanie a rozhodnutie. Rozhodnutím stavebného úradu obce Drietoma zo dňa 19.08.2013 bolo konanie o dodatočnom povolení nepovolenej zmeny dokončenej stavby Prestavba mlyna na polyfunkčný dom Drietoma prerušené do doby, kým rozhodnutie Okresného súdu Trenčín v právnej veci žalobcu J.. Q. M. a spol. proti žalobcovi o odstránenie nepovolenej predmetnej stavby, ktoré je vedené pod sp.zn. 24C/143/2006 nadobudne právoplatnosť. Do dnešného dňa o žiadosti žalobcu o dodatočné povolenie stavby nie je právoplatne rozhodnuté. Dňa 09.12.2014 podal žalobca na Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, v ktorej namietal nesprávny úradný postup stavebného úradu, ktorý od 24.07.2002 o žiadosti žalobcu nerozhodol, a tým činí prieťahy, z ktorého dôvodu nemohol žalobca hlavný objekt dokončiť kanalizáciu užívať, pričom škodu vyčíslil na sumu 39.066,55 eur. Na žiadosť reagovalo ministerstvo dňa 11.05.2015 tým, že žiadosť považuje za predčasnú a nedôvodnú z tam podrobne popísaných dôvodov. Dňa 17.02.2016 podal žalobca na Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky ďalšiu žiadosť o predbežné prerokovanie náhrady škody, kde uvádza, že mu bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím Okresného úradu v Trenčíne, odboru životného prostredia zo dňa 19.03.2003 č. F 2003/02517-ZTZ zrušeným rozhodnutím zo dňa 15.08.2003 č.j. 2003/4400-10/Če, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.09.2003 ako aj nesprávnym úradným postupom všeobecného stavebného úradu, ktoré nevydal rozhodnutie vo veci dodatočného povolenia stavby a tak nemohol vodnú stavbu užívať. Na túto žiadosť reagovalo Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky istom zo dňa 01.07.2016 tak, že na ňu neprihliada, pretože jeho skoršia žiadosť bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť sa neprihliada. Dňa 01.03.2016 podal žalobca na Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 39.066,55 eur titulom nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu, ktorú doplnil podaním zo dňa 19.03.2016, kde uviedol, že sa domáha náhrady škody z dôvodu nevydania rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu, keďže stavebný orgán stále o jeho žiadosti nerozhodol. Tiež namietol porušenie zákona č. 416/2001 Z.z., ktorý prikazoval konania začaté pred 1. januárom dokončiť. Náhrada škody bola vyčíslená na sumu 39.067 eur a náhrada nemajetkovej ujmy na sumu 15.000 eur. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky odpovedalo listom zo dňa 26.08.2016, kde považoval nárok žalobcu na náhradu škody za nedôvodný. Žalobca nakoniec podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobcu zo dňa 02.03.2016 aj na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, kde namietal porušenie zákona č. 416/2001 Z.z., nezákonnosť rozhodnutia zo dňa 19.03.2003 zn. F2003/02517-ZTZ, nekonanie druhostupňového súdu, čo nie je v súlade s dobrými mravmi a nevydanie rozhodnutie stavebným úradom obcou Drietoma v stanovenej lehote. Túto žiadosť doplnil dňa 04.04.2016 a uplatnil si náhradu škody v sume 39.067,- eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 15.000,- eur. Táto žiadosť bola postúpená na Ministerstvo

dopravy a výstavby Slovenskej republiky, ktoré dňa 21.09.2016 oznámilo žalobcovi, že nárok považuje za neopodstatnený z tam uvedených dôvodov.

6. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil § 153 ods. 1, 2, § 162 ods. 1, 3, § 164 zákona č. 150/2016 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ďalej ust. § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), ďalej § 1 ods. 1, 2, § 2, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1, § 22 ods. 1 až 3 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, § 140, § 117 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), § 49 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), § 2 písm e) zákona č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky. Pokiaľ ide o náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej správy, žalobca za nezákonné rozhodnutia označil rozhodnutie Okresného úradu v Trenčíne, odboru životného prostredia č. F 2003/02517-ZTZ zo dňa 19.03.2003, ktorým bolo konanie o vydanie dodatočného stavebného povolenia na stavbu Prestavba mlyna na polyfunkčný dom Drietoma prerušené, ktoré bolo žalobcovi podľa doručienky doručené dňa 28.03.2003 a rozhodnutie Krajského úradu v Trenčíne, odboru životného prostredia č. OŽP 2003/4400-10/Če, Km zo dňa 15.08.2003, ktorým bolo zrušené rozhodnutie o prerušení konania č. F 2003/02517-ZTZ zo dňa 19.03.2003 a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.09.2003. Predmetné dve rozhodnutia uvádzal žalobca ako nezákonné rozhodnutia orgánu verejnej správy aj v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, teda z tohto titulu bola náhrada škody i prerokovaná, avšak nebola uspokojená. Ešte predtým, než súd pristúpil k posúdeniu splnenia jednotlivých podmienok vzniku nároku na náhradu škody, musel vyhodnotiť námietku premlčania, ktorú vzniesol žalovaný i intervenient. Žalobca na pojednávaní dňa 06.06.2019 pripustil, že pri nezákonnom rozhodnutí by bol nárok na náhradu škody premlčaný, preto vzhľadom na uvedené súd konštatoval, že námietka premlčania je dôvodná a z titulu uvedených dvoch nezákonných rozhodnutí nie je možné nárok na náhradu škody žalobcovi priznať. Vo vzťahu k rozhodnutiu Okresného úradu v Trenčíne, odboru životného prostredia č. F2003/02517-ZTZ zo dňa 19.03.2003, ktoré bolo zrušené rozhodnutím Krajského úradu v Trenčíne, odboru životného prostredia č. OŽP 2003/4400-10/Če, Km zo dňa 15.08.2003, premlčacia doba podľa § 22 ods. 1 vety druhej cit. zákona začína plynúť odo dňa doručenia zrušujúceho rozhodnutia. Zrušujúce rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.09.2003, to znamená, že ešte pred týmto dátumom muselo byť doručené všetkým dotknutým subjektom, vrátane žalobcu, a teda žalobcovi už muselo byť bez akýchkoľvek pochybností rozhodnutie doručené dňa 02.09.2003. Premlčacia doba podľa § 22 ods. 1 cit. zákona v trvaní troch rokov uplynula v roku 2006 a premlčacia doba podľa § 22 ods. 2 cit. zákona v trvaní 10 rokov uplynula v roku 2013, pričom žaloba bola podaná na súde až dňa 27.09.2016, teda po uplynutí subjektívnej aj objektívnej premlčacej doby. Pokiaľ ide o náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej správ, za nesprávny úradný postup žalobca označoval nevydanie rozhodnutia stavebného úradu v konaní o dodatočné povolenie stavby, Prestavba mlyna na polyfunkčný dom, začatom dňa 24.07.2002, nakoľko konanie nie je do dnešného dňa právoplatne skončené, tvrdil existenciu prierahov v tomto správnom konaní. Súčasne namietal porušenie zákona č. 416/2001 Z. z.. Žalobca oba uvádzané nesprávne úradné postupy vymedzoval aj v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a titul, ktorým si uplatnil nárok na náhradu škody bol aj predbežne prerokovaný, pričom predbežne nebol prerokovaný celý nárok na náhradu škody tak, ako sa ho žalobca rozhodol si uplatniť po zmene žaloby pripustenej uznesením zo dňa 04.02.2019, keď si uplatnil náhradu skutočnej škody vo výške 66.067 eur. V žiadosti adresovanej Ministerstvu dopravy a výstavby Slovenskej republiky zo dňa 09.12.2014 si uplatnil len náhradu skutočnej škody v sume 39.066,65 eur. V žiadosti adresovanej Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky zo dňa 01.03.2016 v spojení s jej doplnením zo dňa 19.03.2016 si uplatnil len náhradu skutočnej škody v sume 39.067 eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 15.000 eur, ktorú následne už neuplatňoval). V žiadosti adresovanej Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 02.03.2016 v spojení s jej doplnením zo dňa 04.04.2016 si uplatnil len náhradu skutočnej škody v sume 39.067 eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 15.000 eur, ktorú následne už neuplatňoval). Žalobou bol uplatnený nárok na náhradu skutočnej škody v sume 66.067 eur, ale predbežne prerokovaný bol len nárok na náhradu skutočnej škody v sume 39.067 eur, a teda zvyšných 27.000 eur nebol predbežne prerokovaný. Podľa vyššie cit. § 16 ods. 4 zákona, pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, teda žalobca môže požadovať náhradu skutočnej škody maximálne v rozsahu 39.067 eur, a preto už aj len z tohto dôvodu by nebolo možné neprerokovanú zvyšnú časť nároku v sume 27.000 eur priznať. Súd ale konštatuje, že sú tu hlavne iné dôvody, pre ktoré

nie je možné priznať ani len časť náhrady škody uplatnenej titulom existencie nesprávneho úradného postupu. Pokiaľ za nesprávny úradný postup žalobca považoval porušenie zákona č. 416/2001 Z. z., keď podľa žalobcu nebolo a malo byť konanie dokončené pôvodným stavebným úradom, súd sa s touto argumentáciou nestotožnil. Súd v prvom rade konštatuje, že Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č. k. 4Co/136/2011-437 zo dňa 19.01.2012 už skôr ustálil, že k takto namietanému pochybeniu nedošlo. V zákone č. 416/2001 Z. z., ktorým bol novelizovaný okrem iných aj stavebný zákon, bolo ustanovené, že s účinnosťou od 01.01.2003 prešla z okresných úradov na obce pôsobnosť stavebného úradu. Stavebným úradom je obec a pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy. Z obsahu spisu vyplýva, že po zrušení rozhodnutia o prerušení konania zo dňa 19.03.2003 Krajským úradom v Trenčíne, odborom životného prostredia vo veci stavebného konania žalobcu, konala už obec Drietoma, išlo o postup v súlade so zákonom. Krajský úrad v Trenčíne, odbor životného prostredia v rozhodnutí zo dňa 15.08.2013, ktorým zrušil rozhodnutie Okresného úradu v Trenčíne, odboru životného prostredia, konštatoval, že pochybenie prvostupňového orgánu spočívalo v tom, že tento orgán nezačal konanie podľa § 88a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. tak, ako mal, z vlastného podnetu a nariadil, aby v novom konaní začal príslušný prvostupňový orgán toto konanie z vlastného podnetu. V čase vydania tohto rozhodnutia, teda dňa 15.08.2013, bol už ale príslušným stavebným úradom, ktorý ako jediný príslušný mohol a mal v zmysle usmernenia vysloveného v tomto rozhodnutí, začať konanie o dodatočné povolenie stavby z vlastného podnetu ex offa, iba obec Drietoma, na ktorú kompetencia stavebného úradu prešla počnúc dňom 01.01.2013. To znamená, že Okresný úrad Trenčín, odbor životného prostredia nemohol od 01.01.2013 na základe usmernenia vysloveného v zrušujúcom rozhodnutí začať konanie ex offa, pretože už v zmysle zákona č. 416/2001 Z. z. nebol stavebným úradom a jediným orgánom, ktorý tak mohol počnúc dňom 01.01.2013 urobiť, bola obec Drietoma. Preto bol aj dovtedajší administratívny spis Obci Drietoma postúpený, aby obec ako stavebný úrad mohla začať z vlastného podnetu konanie o dodatočné povolenie stavby, ktorá tak aj učinila a v konaní ďalej pokračovala, pričom toto konanie (dosiaľ právoplatne neskončené) sa aj doposiaľ pred týmto stavebným úradom vedie. Preto neobstojí v žalobe produkovaná námietka žalobcu, že mal konanie dokončiť Okresný úrad Trenčín, odbor životného prostredia, pretože tento už od 01.01.2013 nebol stavebným úradom a nemohol teda ani konanie o dodatočné povolenie stavby ex offa začať. Súd preto nesprávny úradný postup v tomto prípade nezhliadol. Ďalším prípadom žalobcom namietaného nesprávneho úradného postupu boli prieťahy a postup stavebného úradu, ktorý v zákonom stanovenej lehote nerozhodol v konaní o dodatočné povolenie stavby "Prestavba mlyna na polyfunkčný dom Drietoma". Bolo preukázané, že v konaní o dodatočné povolenie stavby nebolo právoplatne rozhodnuté, hoci orgán vo veci konajúci, začal konať už v roku 2002. V zmysle stavebného zákona v spojení so stavebným poriadkom bolo povinnosťou stavebného úradu rozhodnúť vo veci v lehote do 30 dní od začatia konania, prípadne ak sa jednalo o zvlášť zložitých prípadoch najneskôr do 60 dní a ak nebolo možné vzhľadom na povahu veci rozhodnúť ani v tejto lehote, mohol ju primerane predĺžiť odvolací orgán. Uvedené lehoty však stavebný úrad zjavne nedodrжал a iná lehota, ktorá mohla byť určená vo veci odvolacím orgánom v predmetnej veci stanovená nebola. Až dňa 20.10.2004 vydala obec Drietoma ako stavebný úrad prvýkrát meritórne rozhodnutie zn. SocÚ/55-3/2004-Tk, ktorým stavbu dodatočne povolila. Toto rozhodnutie bolo však v odvolacom konaní Krajským stavebným úradom v Trenčíne (sp. zn. KSÚ 2005/193/1465-7/MI zo dňa 8.7.2005) zrušené a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Nasledovalo rozhodnutie o prerušení konania zo dňa 18.01.2006, ktoré bolo na základe protestu prokurátora rozhodnutím obce Drietoma zo dňa 27.02.2009 zrušené. Rovnako tak ďalšie rozhodnutie obce Drietoma zo dňa 16.3.2009 o prerušení konania bolo na základe protestu prokurátora zrušené rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Trenčíne zo dňa 29.7.2009. Vo veci bolo meritórne rozhodnuté druhýkrát až dňa 14.06.2011, kedy bolo žalobcovi nariadené odstránenie nepovolenej zmeny stavby "Prestavba mlyna na polyfunkčný dom", toto rozhodnutie však bolo opäť rozhodnutím zo dňa 23.12.2011 zrušené a vec bola vrátená na nové rozhodnutie. Na základe rozhodnutia zo dňa 19.08.2013 je konanie o dodatočnom povolení stavby Prestavba mlyna na polyfunkčný dom Drietoma prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 24C/143/2006. Je zrejmé, že ani do 19.08.2013, kedy bolo vydané rozhodnutie o prerušení konania, nebolo meritórne vo veci rozhodnuté, a to ani po viac ako 10 rokoch od vykonania prvého úkonu v konaní, konanie nie je skončené doposiaľ. Na nedodržiavanie lehôt a nečinnosť pritom stavebný úrad bol upozorňovaný opakovane aj prokurátorom. Súd konštatuje, že takáto dĺžka správneho konania nemôže byť hodnotená ako primeraná. Súd po zohľadnení všetkých vyššie uvedených aspektov preto konštatuje splnenie prvej podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, a síce existenciu nesprávneho úradného postupu. Súd následne pristúpil k skúmaniu ďalšieho predpokladu, a to príčinnej súvislosti medzi uplatneným nárokom na náhradu škody a konštatovaným nesprávnym úradným postupom. Žalobca si uplatnil ako skutočnú škodu náklady ním vynaložené na

zhotovenie vodohospodárskej časti stavby, ktorú ale nemohol užívať, pretože stavebný úrad nevydal včas rozhodnutie na hlavnú stavbu. Žalobca bol medzičasom povinný sa napojiť na obecnú kanalizáciu, a preto sa pre neho stala vodná stavba kvôli prieťahom v konaní zbytočnou. Súd dospel k záveru, že medzi tvrdým nesprávnym úradným postupom a tvrdou škodou absentuje príčinná súvislosť. Náklady vynaložené na vybudovanie vodnej stavby vynaložil žalobca na základe vlastného rozhodnutia a aj keby bolo zriadenie vodnej stavby nevyhnutné pre vydanie dodatočného stavebného povolenia na hlavnú stavbu, ich vynaloženie nesúvisí s tým, že stavebný úrad o žiadosti žalobcu nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. V prejednávanej veci by príčinná súvislosť bola daná len vtedy, ak by platilo, že nebyť nesprávneho úradného postupu, škoda by nebola bývala vznikla. Táto podmienka ale splnená nie je. Žalobca by musel vynaložiť náklady na zriadenie vodnej časti stavby nepochybne bez ohľadu na to, či by rozhodnutie bolo vydané včas alebo nie. Od počiatku začatia budovania vodnej stavby žaloba vedel, že táto bude v dotknutom rozsahu plniť funkciu len do doby vybudovania obecnej kanalizácie, maximálne do 31.01.2014, pričom aj keby bolo rozhodnutie v stavebnom konaní vydané skôr i tak by vodnú stavbu žalobca vybudoval, i tak by sa bol býval musel v zmysle povinnosti určenej mu zákonom pripojiť na obecnú kanalizáciu a najneskôr dňa 31.01.2014 by mu zaniklo dočasné povolenie na vypúšťanie odpadových vôd. Súd má za to, že nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote tu preto nemalo za následok vznik tvrdenej škody. Súd preto konštatuje, že tvrdená škoda nie je následkom vyvolaným nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, a preto absentuje príčinná súvislosť, čo samo osebe už bez skúmania ostatných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody je dôvodom pre zamietnutie žaloby.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol úspešný v celom rozsahu, a preto má proti neúspešnému žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania. Rovnaký režim ako na žalovaného sa čo do trov konania uplatní aj voči intervenientovi vystupujúcemu na strane žalovaného, a teda nakoľko bol žalovaný plne úspešný, patrí aj intervenientovi vystupujúcemu v konaní na jeho strane nárok na náhradu trov konania v rovnakom plnom rozsahu. Súd preto žalovanému aj intervenientovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsah 100 % proti plne neúspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

8. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku II. a III. podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že v prílohe listu zo dňa 30.05.2016 č. 2016/125, 542/Ko zaslal intervenient žurnalizovaný spis od roku 2002 do roku 2016, teda originál podľa priloženého zoznamu položiek spisu vo veci „Prestavby mlyna na polyfunkčný dom- Drietoma“ pre stavebníka Ing. M. M. (žalobca), ktorý zoznam s prílohou je založený v spise sp. zn. 16C/153/2016, pričom Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky tento spis súdu nepredložilo. Listom zo dňa 12.11.2012 zaslal intervenient stavebný spis od roku 2002 do roku 2012 Okresnému súdu Trenčín pre potreby vo veci sp. zn. 24C/153/2002. Odkiaľ má súd k dispozícii žurnalizovaný spis intervenienta od 13.11.2012 do roku 2016 súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí neodôvodnil. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie zo spisu intervenienta, ktorý nie je žurnalizovaný a súdu tak chýbali základné údaje o začatí konania dňa 24.07.2007 a doklady, ktoré boli zo spisu vybrané a doklady dokazujúce konanie intervenienta po 12.11.2012. Odvolací správny orgán zistil, že doteraz vydané rozhodnutia intervenienta neboli v súlade so zákonom, a preto ich odvolací orgán zrušil a vrátil vec na nové rozhodnutie. Posledné rozhodnutie, ktoré intervenient v konaní vydal bolo rozhodnutie zo dňa 14. 06.2011 č. SpSÚ 1060-35/2005 o nariadení odstránenia stavby, pričom toto rozhodnutie bolo pre nezákonnosť rozhodnutím odvolacieho správneho orgánu dňa 23.12.2011 zrušené. V tomto nezákonom konaní intervenient pokračuje a rozhodnutím zo dňa 19.08.2013 nezákonné konanie prerušil. Prerušenie konania trvá aj v čase, keď už žalobca stratil možnosť vodnú stavbu užívať, pretože v čase uvedenia kanalizácie v obci do užívania, na ktorú je žalobca povinný sa napojiť, preto mu vznikla škoda. Listom zo dňa 09.09.2019 žalobca poukázal na záväzné stanovisko špeciálneho stavebného úradu zo dňa 13.12.2002 č. F 2002/03509-002/ZPP, ktorým podmienil vydanie rozhodnutia vo veci povolenia na vodnú stavu, ktorá v prípade, že všeobecný stavebný úrad rozhodnutie vo veci nevydá, nebude prevádzky schopná, čo sa aj stalo. Všeobecný stavebný úrad rozhodnutie vo veci nevydal a nezabránil škode, ktorá žalobcovi vznikla vybudovaním vodnej stavby. V žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 01.03.2016, doplnenej dňa 19.03.2016, adresovanej Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky žalobca poukázal na toto stanovisko a popísal rozhodujúce skutočnosti, akým spôsobom vznikla škoda. Žalobca uvádza znovu dôležité skutočnosti, že Okresný úrad Trenčín, odbor životného prostredia s vydaním dodatočného povolenia stavby nesúhlasil z dôvodu, že žalobca nepožiadaval tento orgán o vyjadrenie, či je stavby z hľadiska ochrany vodných

pomerov možná. Zo stanoviska stavebného úradu v zápisnici zo dňa 23.09.2002 vyplynula žalobcovi povinnosť požiadať o súhlas vodohospodársky orgán, pričom dňa 13.12.2002 vydal vodohospodársky orgán vyjadrenie, v ktorom súhlas požadovaný všeobecným stavebným úradom podmienil splnením 10 podmienok. Ing. R. W. poverený zastupovaním Okresného úradu v Trenčíne, odbor životného prostredia vysvetli, že vyjadrenie špeciálneho stavebného úradu nie je súhlasom, ktorý stavebný úrad k vydaniu rozhodnutia vo veci požaduje a vyjadril sa, že dodatočné povolenie stavby nepodpíše pred vydaním vodoprávneho povolenia. Súd prvej inštancie nevyočul pani Ing. H., ktorá mohla súdu vysvetliť, že vyjadrenie dotknutého orgánu štátnej správy je záväzné pre všetky a bez jeho splnenia všeobecný stavebný úrad nemôže vo veci rozhodnúť. Pokiaľ ide o nepripustenie zmeny žaloby súdom prvej inštancie, žalobca uvádza, že v poslednom doplnení žaloby zo dňa 09.09.2019 tvrdenia v bodoch 1, 2, 3 žalobca uviedol, ešte v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a aj v žalobe pred pojednávaním dňa 10.09.2019 a súd prvej inštancie na tomto pojednávaní vyhlásil nezákonné rozhodnutie, voči ktorému sa nedalo odvolať a bolo tak porušené právo žalobcu na spravodlivý proces. Súd nezákonné konanie intervenienta a Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky odmenil tým, že im priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Dňa 25.07.2002 nezačal Okresný úrad v Trenčíne, odbor životného prostredia konanie v súlade s § 18 Správneho poriadku. Stavba už v území stála a nebol dôvod na vydanie územného rozhodnutia a vydanie stavebného povolenia. Oznámením zo dňa 05.08.2002 všeobecný stavebný úrad uviedol dotknuté orgány do omylu, že stavba v území ešte nestojí. K zápisnici zo dňa 23.09.2002 je pripojené vyjadrenie, v ktorom je uvedené, že stavebník nepožiadala orgán štátnej vodnej správy o vyjadrenie, či je stavba z hľadiska vodných pomerov možná, pričom v tejto zápisnici toto vyjadrenie uvedené nie je a ako vyplýva zo zápisnice, povinnosťou stavebníka bolo požiadať o súhlas vodohospodárskeho orgánu na umiestnenie a povolenie pripojenia ČOV a nie o vyjadrenie. Krajský úrad, odbor životného prostredia rozhodnutím zo dňa 15.08.2003 sp. zn. OŽP 2003/4400-10/Če, Km zrušil rozhodnutie zo dňa 19.03.2003 sp. zn. F 2003/02517-ZTZ, v ktorom zavádza, že stavebník zmenil charakter žiadosti o stavebné povolenie na žiadosť o dodatočné povolenie stavby. Žalobca má za to, že stavebný úrad klame, aby zakryl skutočnosť, že nedokončil konanie začaté pred 01.01.2003 a porušil tak zákon č. 416/2001 Z.z., ktorý prikazoval konania začaté pred 01.01.2003 dokončiť rozhodnutím vo veci. Ako žalobca dokázal, ak chcel dostať dodatočné povolenie stavby, o ktoré požiadal dňa 24.07.2002, bol donútený požiadať o povolenie vodohospodárskych objektov, teda objektov stavby, ktoré neboli samostatnej prevádzky schopné, na čo žalobca stavebný úrad upozorňoval. Stavebný úrad nekonal z dokladov, ktoré žalobca dňa 24.07.2002 predložil, porušil právo žalobcu a od začiatku koná nezákonne. Žalobca záverom uviedol, že boli splnené všetky podmienky na priznanie nároku na odškodnenie a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalovaný sa k odvolaniu vyjadril a uviedol, že okrem zákonného vymedzenia odvolacích dôvodov žalobca opomenul tú skutočnosť, že odvolanie musí byť niektorou z uvedených vád odôvodnené a nestačí len formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné uviesť, v akom konkrétnom pochybení žalobca vidí naplnenie odvolacieho dôvodu. Odvolanie žalobcu má síce 12 strán, ale na týchto len opisuje a znova zhrnul skutkový stav, s ktorým sa súd prvej inštancie oboznámil počas konania. Pokiaľ ide o odvolacím dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP, žalobca nešpecifikoval ani jeden z uvedených procesných nedostatkov a ani samotné konanie netrpí žiadnou z týchto vád a preto takýto odvolací dôvod v danom prípade neobstojí. Neustále poukazovanie na skutkový stav v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP a len konštatovanie, že zo strany súdu boli porušené práva na spravodlivý proces nie je možné považovať za dostatočné zdôvodnenie odvolacieho dôvodu. Súd v rámci celého konania na prvom stupni poskytoval žalobcovi dostatočný priestor na realizáciu jeho práva a nijakým spôsobom neznemožnil žalobcovi uskutočňovať jemu patria procesné práva. Nevykonanie všetkých dôkazov podľa vôle žalobcu nie je možné považovať za porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces. Žalobca si nemôže zamieňať svoje procesné postavenie v konaní ako strana sporu s postavením súdu. K odvolaciemu dôvodu § 365 ods. 1 písm. e) CSP žalovaný uviedol, že súd si v napadnutom rozsudku jednoznačne a správne zdôvodnil vykonanie, resp. nevykonanie ďalších dôkazov s prihliadnutím na ostatné dôkazy, podanú žalobu, vyjadrenie strán sporu a ostatný priebeh súdneho konania. Z napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že súd sa poctivo zaoberal všetkými argumentmi žalobcu, všetkými jeho návrhmi na doplnenie dokazovania, poskytoval mu dostatočný časový, ako aj obsahový priestor, na realizáciu jeho práv. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

10. Intervenient sa vyjadril k odvolaniu a uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižava obsahu jeho doterajších podaní a prednesov na pojednávaniach. Súd prvej inštancie v konaní vykonal dostatočné dokazovanie a zistený skutkový stav vytvoril dostatočný základ pre rozhodnutie vo veci samej. Žalobca v odvolaní uvádza odvolacie dôvody, z ktorých žiadny nie je daný a vo väčšine popisuje skutkový stav veci tak, ako bol tento uvedený v žalobe. Neuvádza žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by bolo potrebné sa vyjadrovať nad rámec doterajších vyjadrení a prednesov intervenienta. Intervenient má za to, že nárok uplatnený žalobcom je v celom rozsahu premlčaný a taktiež že nie je daná a preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním intervenienta a tvrdenou škodou. Žalobca u žalovaného uplatnil a predbežne prerokoval inú výšku škody než tú, ktorú následne uviedol v rámci zmeny žaloby. Inštitút náhrady škody je koncipovaný ako prostriedok na náhradu ujmy utrpenej a preukázanej poškodeným. Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v súlade so zákonom č. 514/2003 Z. z. je predovšetkým existencia nesprávneho úradného postupu (ktorý je v rozpore s objektívnym právom), existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody sa vyžaduje, aby boli kumulatívne splnené všetky zákonom stanovené podmienky. Na vznik nároku náhrady škody žalobcovi neboli kumulatívne splnené všetky zákonné predpoklady. Žalobcom ako stavebníkom bol porušený zákon, keďže tento realizoval zmenu stavby pred jej dokončením bez povolenia príslušného stavebného úradu. Konaním stavebného úradu preto nemohlo dôjsť na strane žalobcu k žiadnej škode, nakoľko išlo o legalizáciu protiprávneho stavu spôsobeného konaním žalobcu. Z protiprávneho konania žalobcu nemožno vyvodzovať zodpovednosť orgánov verejnej moci. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 27.09.2016 domáhal zaplata sumy 54.067 eur s príslušenstvom, pričom zmenou žaloby sa domáhal sumy 66.067 eur, avšak predmetom predbežného prerokovania so žalovaným zo dňa 01.03.2016 bola iná suma uplatnená na základe iných titulov (náhrada skutočnej škody v sume 39.067 eur a náhrada nemajetkovej ujmy v sume 15.000 eur), než sú uvedené v žalobe. Intervenient navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

11. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že súd prvej inštancie porušil ústavnosť garantovanú čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom, pri splnení zákonom stanovených podmienok. Žalovaný a intervenient vo vyjadreniach a ani počas celého konania nevyvrátili existenciu nesprávneho úradného postupu, nepopreli existenciu škody a ani príčinnú súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. V zmysle uvedeného je odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nezákonný a neústavný.

12. Intervenient sa vyjadril a uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižava obsahu vyjadrenia k odvolaniu. Tvrdenie žalobcu o tom, že súd prvej inštancie porušil ústavnosť garantovanú čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca rovnako ako odvolacie dôvody použité v jeho odvolaní proti napadnutému rozsudku, vo vyjadrení nijako nezdôvodňuje, v čom spočíva tvrdené porušenie ústavnosti. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že žalovaný ani intervenient nevyvrátili existenciu nesprávneho úradného postupu orgánov verejnej moci, tak neexistencia nesprávneho úradného postupu nebola žalovaným ani intervenientom v konaní tvrdená, nesprávny úradný postup bol v konaní súdom zistený, s touto otázkou sa súd vysporiadal v napadnutom rozsudku, v ktorom konštatoval splnenie prvej podmienky pre vznik nároku na náhradu škody a síce existenciu nesprávneho úradného postupu, pričom k rovnakému záveru dospel súd aj v inom konaní (právoplatne skončené konanie sp.zn. 15C/44/2006). Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že žalovaný ani intervenient nepopreli príčinnú súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, tak z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 06.06.2019 vyplýva, že, žalovaný a intervenient zhodne popreli existenciu príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom ako jeden z dôvodov, pre ktorý je potrebné žalobu žalobcu zamietnuť (popri existencii ďalších dôvodov - premlčanie nároku, uplatnenie nároku v nesprávnej výške, ktorá nebola vopred prerokovaná).

13. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti vo výroku II. spolu so súvisiacim výrokom III. o trovách konania je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v súlade s § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie, s ktorým sa stotožňuje.

14. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I o zamietnutí návrhov žalobcu na prerušenie konania, odvolaním napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté /§ 367 CSP/.

15. Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna, čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu, tzv. zodpovednosť za výsledok. Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

16. Právo na náhradu škody majú tí, ktorí boli poškodení nesprávnym úradným postupom. Špeciálny zákon nedefinuje pojem škody a neupravuje rozsah jej náhrady, preto v tomto smere je potrebné aplikovať ustanovenia všeobecnej úpravy Občianskeho zákonníka ako správne konštatoval súd prvého stupňa. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je objektívna (bez ohľadu na zavinenie) a založená na kumulatívnom (súčasnom) splnení troch podmienok: nesprávny úradný postup štátneho orgánu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Škoda ako predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup je daná len vtedy, ak vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Aj keď citovaný špeciálny zákon nevysvetľuje vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, v právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov, v rámci ktorého jeden jav - príčina, vyvoláva druhý jav - následok. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku. Vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný a nepererušovaný (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/99/2011 zo dňa 29.04.2013). To znamená, že v súlade s platnou právnou úpravou treba pre vznik nároku na náhradu škody preukázať existenciu základných predpokladov vzniku tejto zodpovednosti, teda samotná existencia škody ešte takúto zodpovednosť nezakladá. Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú protiprávny úkon resp. škodová udalosť, vznik škody, príčinnú súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody.

17. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak protiprávne konanie (delikt, nezákonné rozhodnutie, nesprávny úradný postup) a vznik škody sú v logickom slede, a teda ak protiprávne konanie škodcu bolo príčinou a vznik škody následkom tejto príčiny. Vzťah príčiny a následku musí byť bezprostredný (priamy). Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúce jej existencii; príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie (alebo opomenutie), bez ktorého by škodný následok nevznikol. Musí byť teda doložené, že nebyť protiprávneho konania (opomenutia) škodcu, škodlivý následok by nenastal. Ak príčinou škody je iná skutočnosť (napr. porušenie zmluvnej povinnosti samotným poškodeným), zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti medzi určitým protiprávnym konaním a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou. Pri riešení otázky príčinnej súvislosti je právnym posúdením veci vymedzenie, medzi akou ujmom (ako následkom) a akou skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu má preto určujúci význam, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je požadovaná náhrada. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného (ak vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne), sa príčinná súvislosť zisťuje (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/16/2012 zo dňa 30.10.2013).

18. Predmetom tohto sporu je náhrada škody, ktorá mala byť podľa tvrdení žalobcu spôsobená orgánom verejnej moci jeho nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z. z.). I keď citovaný zákon pojem „nesprávny úradný postup“ orgánu verejnej moci výslovne nedefinuje, pojmu možno vyvodit', že ide o taký jeho úradný postup, ktorý má vadu, ktorá nie je v súlade s príslušnou právnou úpravou, ide teda o úradný postup, pri ktorom dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie orgánu verejnej moci alebo porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti, teda o postup nezákonný. Skutočnosť, že ide o nesprávny úradný postup taktiež určuje fakt, že musí ísť o úradný postup priamo súvisiaci s výkonom právomocí orgánu verejnej moci. Nesprávnym úradným postupom nie sú len prípady, v ktorých orgán verejnej moci priamo koná (pri rozhodovacej činnosti) ale aj, ak porušení povinnosť urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom

stanovenej lehote, prípadne ak je nečinnosť pri výkone verejnej moci, ak má zbytočné prietahy v konaní, alebo či spôsobí iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Pretože úradný postup nie je možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností tak, aby zahŕňal všetko, čo je potrebné pri výkone právomocí orgánu verejnej moci vykonať, treba správnosť úradného postupu posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup orgánu verejnej moci smeruje.

19. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní nepreukázal kumulatívne splnenie všetkých podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci. Žalobca si nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej správy odvodzoval od skutočnosti, že stavebný úrad v konaní o dodatočné povolenie prestavby mlyna na polyfunkčný dom Drietoma v zákonom stanovenej lehote (ani do dnešného dňa) právoplatne vo veci nerozhodol, pričom predmetné konanie začalo dňa 24.07.2002 a ide o prietahy v konaní, v zmysle ktorých žalobcovi vznikla škoda. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na náhradu skutočnej škody vo výške 39.067 eur a vo zvyšnej časti nebolo možné prihliadnuť na zmenou žaloby uplatnenú náhrady škody vo výške 66.067 eur, ktorej časť 27.000 nebola predbežne prerokovaná. Odvolací súd ma z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie za preukázané, že stavebný úrad v konaní o dodatočné povolenie stavby žalobcu právoplatne nerozhodol aj napriek tomu, že žalobca podal žiadosť o dodatočné povolenie dňa 24.07.2002. Stavebný úrad (obec Drietoma) až dňa 20.10.2004 prvým meritórnym rozhodnutím sp. zn. SocÚ/55-3/2004-Tk dodatočne povolil stavbu žalobcovi, ktoré bolo následne rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Trenčíne sp. zn. KSÚ 2005/193/1465-7/MI zo dňa 08.07.2005 zrušené a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Stavebný úrad rozhodnutím sp. zn. SocÚ/1060-30/2005/Tk zo dňa 18.01.2006 a rozhodnutím sp. zn. SpSÚ 1060-32/2005 zo dňa 16.03.2009 prerušil konanie o dodatočnom povolení stavby žalobcu, pričom obidve tieto rozhodnutia stavebného úradu boli na protest prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne zrušené, a to rozhodnutím obce Drietoma sp. zn. SpSÚ 1060-32/2005/Ko, Pd 4/09-2 zo dňa 27.02.2009 a rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Trenčíne sp. zn. KSÚ-2009-618/2181-3/Km zo dňa 29.07.2009. Prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne dňa 12.01.2009 a dňa 01.02.2010 podal upozornenie na nečinnosť stavebného úradu obce Drietoma z dôvodu, že samotné konanie o vydanie dodatočného povolenia stavby žalobcu nebolo právoplatne meritórne skončené. Stavebný úrad rozhodnutím sp. zn. SpSÚ 1060-33/2005 zo dňa 14.06.2011 nariadil žalobcovi odstránenie nepovolenej zmeny stavby (prestavba mlyna na polyfunkčný dom), ktoré bolo opäť zrušené rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Trenčíne sp. zn. SpSÚ 1060-33/2005 zo dňa 23.12.2011. Následne rozhodnutím stavebného úradu zo dňa 19.08.2013 bolo konanie o dodatočnom povolení stavby žalobcu prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 24C/143/2006. Odvolací súd konštatuje, že stavebný úrad vzhľadom na uvedené porušil povinnosť, ktorá mu vyplýva z ustanovení Stavebného zákona a Stavebného poriadku a nerozhodol vo veci v lehote 30 dní od začatia konania, ani v lehote 60 dní a ani odvolací orgán primerane nepredĺžil lehotu na rozhodnutie vo veci, pričom stavebný úrad bol na nedodrievanie lehôt a na nečinnosť opakovane upozorňovaný i prokurátorom. Súd prvej inštancie správne konštatoval existenciu nesprávneho úradného postupu ako podmienky splnenej na uplatnenie nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 415/2003 Z. z.. S poukazom na skutočnosť, že konanie o dodatočné povolenie stavby žalobcu trvá neprimerane dlho (niekoľko rokov), nie je možné akceptovať takýto postup stavebného úradu bez ohľadu na náročnosť predmetného konania, ktoré bolo potrebné meritórne skončiť v zákonom stanovených lehotách, čo sa v uvedenom prípade nestalo. Žalobca teda preukázal, že k nesprávnemu úradnému postupu orgánu verejnej moci došlo.

20. Na druhej strane, pokiaľ ide o príčinnú súvislosť medzi uplatneným nárokom na náhradu škody a konštatovaným nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci, odvolací súd má za to, že splnenie tejto podmienky sa žalobcovi nepodarilo preukázať. Odvolací súd sa zhoduje so súdom prvej inštancie, že nečinnosť stavebného úradu (intervenienta), spočívajúca v nevydaní rozhodnutia v konaní o dodatočné povolenie prestavby mlyna na polyfunkčný dom Drietoma, nie je v priamej príčinnej súvislosti so škodou, náhrady ktorej sa žalobca domáha. Žalobca tvrdil existenciu škody v podobe nákladov vynaložených na zhotovenie vodohospodárskej časti stavby, ktorú nemohol užívať pre nečinnosť stavebného úradu a nevydania dodatočného povolenia na hlavnú stavbu a vodná stavba sa kvôli uvedenému stala zbytočnou pre povinnosť napojenia sa na obecnú kanalizáciu. Pri tejto škode však spojenie s nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci, teda príčinná súvislosť medzi nimi, absentuje. Bez ohľadu na skutočnosť, kedy by stavebný úrad vydal rozhodnutie o dodatočnom

povolení hlavnej stavby, žalobca zhotovil na vlastné náklady vodohospodársku časť stavby na základe slobodného uváženia a rozhodnutia, pričom tieto náklady by musel vynaložiť na vodnú stavbu, pokiaľ bolo v jeho úmysle dokončiť projekt prestavby mlyna na polyfunkčný dom Drietoma. Žalobca si od začiatku musel byť plne vedomý skutočnosti, že vodohospodárska časť stavby bude plniť svoju funkciu (na základe dočasného povolenia vypúšťania odpadových vôd) len do doby vybudovania obecnej kanalizácie, na ktorú bol žalobca povinný sa napojiť najneskôr dňa 31.12.2014. To znamená, že v každom prípade by žalobcovi zaniklo dočasné povolenie vypúšťať odpadové vody a táto vodná časť by sa stala zbytočnou bez ohľadu na to, či by stavebný úrad v zákonom stanovenej lehote rozhodol o dodatočnom povolení hlavnej stavby alebo nie. V prejednávanej veci preto nebolo možné konštatovať príčinnú súvislosť, nakoľko žalobcom tvrdená škoda (náklady vynaložené na zhotovenie vodnej časti stavby) nevznikla ako dôsledok nečinnosti stavebného úradu a jeho absencie právoplatného rozhodnutia vo veci dodatočného povolenia.

21. Neobstojí odvolacia námietka žalobcu, že stavebný úrad nedokončil konanie začaté pred 01.01.2003 a porušil tak zákon č. 416/2001 Z. z.. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že v zmysle zákona č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky, s účinnosťou od 01.01.2003 prešla z okresných úradov na obce pôsobnosť stavebného úradu, pričom stavebným úradom je obec a pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy. Z obsahu spisu vyplýva, že Okresný úrad v Trenčíne, odbor životného prostredia rozhodnutím sp. zn. F 2003/02517-ZTZ zo dňa 19.3.2003 prerušil stavebné konanie. Toto rozhodnutie zrušil Krajský úrad v Trenčíne, odbor životného prostredia, rozhodnutím sp. zn. OŽP 2003/4400-10/Če,Km zo dňa 15.8.2003 zrušil a následne už vo veci stavebného konania žalobcu konala obec Drietoma ako stavebný úrad, pričom uvedený postup bol v súlade so zákonom.

22. Rovnako odvolacia námietka žalobcu týkajúca sa nepripustenia zmeny žaloby podaním zo dňa 09.09.2019, nie je dôvodná. Odvolací súd má za to, že v poslednom písomnom podaní zo dňa 09.09.2019 žalobca doplnil žalobu o podstatné skutkové tvrdenia ohľadom ďalšieho označenia a opísania nesprávneho úradného postupu, ktoré neboli uvedené v žalobe, ani v predošlých podaniach v rámci konania pred súdom prvej inštancie a taktiež absentovali v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku žalobcu na náhradu škody. Žalobca v podaní zo dňa 09.09.2019 označil za nesprávny úradný postup: 1/ špeciálny stavebný úrad v záväznom stanovisku zo dňa 13.02.2002 s vydaním rozhodnutia vo veci všeobecným stavebným úradom súhlasil po splnení podmienok - až po vydaní povolenia na vodnú stavbu, tj. objektu, ktorý nie je samostatne schopný prevádzky, 2/ obec Drietoma vydala súhlas, bez ktorého špeciálny stavebný úrad nemohol dňa 28.01.2004 vydať povolenie na uskutočnenie vodnej stavby a 3/ správny orgán požadoval na stavbu, ktorej hrozilo zbúranie a ešte aj čiastočne zasahujúcej do pozemkov, ktoré žalobca nevlastnil, pred rozhodnutím vo veci vydanie povolenia na vodnú stavbu. V zmysle ust. § 153 CSP včasnosť predloženia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany (v tomto prípade podstatné skutkové tvrdia žalobcu) vyhodnotí v okolnostiach konkrétneho prípadu súd a je ponechané na jeho úvahe, či prípadné omeškanie procesného úkonu ospravedlní, alebo či prijme procesnú sankciu, ktorá spočíva v tom, že súd na procesný úkon neprihliadne, a tým mu neprizná procesné účinky. Predloženie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany nie je vykonané včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Súd prvej inštancie správne postupoval, keď zmenu žaloby nepripustil. Z obsahu podania zo dňa 09.09.2019 je nepochybne zrejmé, že ide o podstatné doplnenie skutkových okolností, v zmysle ktorých odvodzoval žalobca svoj nárok na náhradu škody pre nesprávny úradný postup. Žalobca musel mať vedomosť o tvrdenom nesprávnom úradnom postupe v rozsahu, v akom uviedol skutkové tvrdenia v podaní zo dňa 09.09.2019, už na začiatku konania, resp. v čase, keď podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a predovšetkým v čase podania žaloby, pričom mu nič nebránilo, aby takýto nesprávny úradný postup konštatoval už vo svojich skorších podaniach alebo v samotnej žalobe. Predmetné konanie začalo podaním žaloby dňa 27.09.2016, pričom žalobca v priebehu 3 rokov od podania žaloby ani raz neuviedol tie skutkové okolnosti, ktoré uviedol v podaní zo dňa 09.09.2019 (1 deň pred pojednávaním a vyhlásením rozsudku) aj napriek tomu, že súd prvej inštancie žalobcu poučil o koncentracii konania a jej následkoch. Správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o nepripustení zmeny žaloby, týkajúcej sa doplnenia vyššie uvedených podstatných skutkových tvrdení, spočíva aj v tom, že výsledky doterajšieho konania by neboli podkladom pre konanie o takto doplnenej žalobe.

23. Záverom odvolací súd dodáva, že sa nezaoberal všetkými námietkami žalobcu obsiahnutými v jeho odvolaní, keď odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/2005)

24. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti vo výroku II. spolu so súvisiacim výrokom III. o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému a intervenientovi, ktorý vystupuje v konaní na strane žalovaného, odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).